

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 598/2017-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. septembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica-Kráľová sp. zn. ÚVTOS 17-127/21-2016 zo 6. decembra 2016 a listom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. IV/2 Gn 61/17/1000 z 9. júna 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED]

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) dohovoru a práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru rozhodnutím Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici – Kráľovej sp. zn. ÚVTOS 17-127/21-2016 zo 6. decembra 2016 a listom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. IV/2 Gn 61/17/1000 z 9. júna 2017 (ďalej len „upovedomenie generálnej prokuratúry“). Súčasťou sťažnosti bola aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa toho času nachádza v ██████████
██████████ (ďalej aj „ÚVTOS Banská Bystrica- Kráľová“), pričom do oddielu s bezpečnostným režimom (ďalej aj „bezpečnostný režim“), v ktorom je dosiaľ držaný, bol umiestnený rozhodnutím ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová. Sťažovateľ uviedol, že v bezpečnostnom režime je držaný nepretržite od 27. novembra 2012, keď bol v Českej republike vzatý do väzby. V tejto súvislosti poukázal na to, že držanie odsúdeného v bezpečnostnom režime predstavuje „... *osobitný režim výkonu trestu, relatívnu sociálnu a zmyslovú izoláciu, povinnosť podrobovania sa rutinným osobným prehliadkam vždy po opustení cely a pred návratom do nej, rutinné pútanie, obmedzenia práv na kontakt s blízkymi, nemožnosť získania adekvátnej práce, vytvárania si podmienok na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu na slobodu, voľnočasových aktivít atď.*“.

Rozhodnutie ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová sťažovateľ napadol správnu žalobou na Krajskom súde v Banskej Bystrici, ktorá je vedená pod sp. zn. 23 S 1/2017, pričom vyslovil predpoklad, že žaloba bude s ohľadom na prax správnych súdov pri rozhodovaní o prieskume rozhodnutí ústavov na výkon trestu odňatia slobody zamietnutá.

Podnetom z 18. decembra 2016 (ďalej len „podnet“) podľa § 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) sťažovateľ namietal nezákonnosť rozhodnutia ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová. Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) vybavila podnet upovedomením č. k. 1 Kn 39/17/6600-5 zo 14. februára 2017, pričom ako nedôvodný ho odložila s konštatovaním, že sťažovateľ bol do bezpečnostného režimu zaradený návrhom umiestňovacej komisie, ktorý bol riaditeľom ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová akceptovaný. Osobitné rozhodnutie vypracované nebolo, pretože bolo stále účinné rozhodnutie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava (ďalej len „ÚVTOS Ilava“) o umiestnení sťažovateľa do bezpečnostného režimu, v ktorom sťažovateľ vykonával trest pred premiestnením do ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová.

V opakovanom podnete sťažovateľa z 21. februára 2017 sťažovateľ namietal protiprávnosť svojho držania v bezpečnostnom režime na základe rozhodnutia ÚVTOS Ilava, v ktorom trest vykonával predtým (ďalej len „opakovaný podnet“).

Opakovaný podnet vybavila Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) upovedomením generálnej prokuratúry, ktorému sťažovateľ v sťažnosti vytýka formalistické závery týkajúce sa dôvodov, pre ktoré mal byť sťažovateľ umiestnený do bezpečnostného režimu. Sťažovateľ upovedomeniu generálnej prokuratúry predovšetkým vytýka, že zákonnosť jeho umiestnenia do bezpečnostného režimu sa mala odvíjať najprv od rozhodnutia ÚVTOS Ilava, ktoré malo byť účinné aj v ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová, následne z dôvodu, že tak navrhla umiestňovacia komisia s čím sa riaditeľ ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová stotožnil, resp. že sa tak malo stať na základe ustanovenia § 81 ods. 2 písm. a) zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone trestu odňatia slobody“). Sťažovateľ ďalej uviedol, že *„prax ústavov je v súlade s uvedenými normami taká, že po premiestnení odsúdeného do iného ústavu vždy príslušný ústav určuje oddiel, kde bude odsúdený umiestnený, takto bolo postupované aj vo či sťažovateľovi po jeho premiestnení z ÚVTOS Leopoldov do ÚVTOS Ilava...“*.

Generálnej prokuratúre sťažovateľ ďalej vytykal, že v rámci konania o opakovanom podnete ignorovala namietanú nedôvodnosť uvalenia osobitného režimu a zjavne svojvoľné vysporiadanie sa so závermi krajskej prokuratúry.

V závere sťažnosti sťažovateľ uviedol: „Právny poriadok teda jednoznačne určuje, že odsúdený môže byť umiestnený do OBR len na základe rozhodnutia riaditeľa príslušného ústavu, v ktorom sa v tom čase nachádza, a po predchádzajúcom návrhu pedagóga alebo úseku preventívnobezpečnostnej služby - v sťažovateľovom prípade tento zákonný postup dodržaný nebol a od 6.12.2016 je držaný v osobitnom režime výkonu trestu, v OBR. protiprávne; nezákonnosť titulu uvalenia osobitného režimu nemohla byť pre prenášajúcu sa nezákonnosť konvalidovaná následnými rozhodnutiami ústavu, ktorými mala byť preskúmaná opodstatnenosť neúčinného rozhodnutia iného ústavu, a odporca v 1. rade pre takýto postup nemal procesný základ.“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol :

„1. Základné právo sťažovateľa nebyť podrobovaný ponižujúcemu zaobchádzaniu, na zákonné zbavenie osobnej slobody, na súkromie, na spravodlivý proces vo verejnej správe a na inú právnu ochranu podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. a), a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2, a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, rozhodnutím Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľovej sp. zn. ÚVTOS 17-127/21-2016 zo dňa 6.12.2016, ktorým bol umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom, porušené boli.

2. Základné právo sťažovateľa nebyť podrobovaný ponižujúcemu zaobchádzaniu, na zákonné zbavenie osobnej slobody, na súkromie, na spravodlivý proces vo verejnej správe a na inú právnu ochranu podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. a), a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2, a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o opakovanom podnete sp. zn. IV /2 Gn 61/17/1000, porušené boli.

3. Rozhodnutie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľovej, sp. zn. ÚVTOS 17-127/21-2016 zo dňa 6.12.2016, sa zrušuje, a zrušujú sa aj všetky naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia.

4. List Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. IV/2 Gn 61/17/1000-7 zo dňa 9.6.2017, sa zrušuje a vec sa vracia Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

5. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky sa zakazuje pokračovať v porušovaní označených základných práv sťažovateľa.

6. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 3 000 EUR, ktoré mu je Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici – Kráľovej povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 8 000 EUR, ktoré mu je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením

bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnený možno považovať návrh vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. O zjavne neopodstatnený návrh ide preto vtedy, ak pri jej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 140/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07, IV. ÚS 27/2010).

1. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ústavy a práv podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. a) a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru rozhodnutím ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová

V súvislosti so sťažovateľom napádaným rozhodnutím ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová, na základe rozhodnutia ktorého bol sťažovateľ v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica-Kráľová umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom, ústavný súd v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 96 zákona o výkone trestu odňatia slobody dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu. Podľa § 18 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor dozerá na to, aby v miestach, kde sa vykonáva trest odňatia slobody, boli držané osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Podľa § 21 ods. 1 písm. a) a b) zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov

orgánmi verejnej správy preskúmaním zákonnosti správnych aktov orgánov verejnej správy a preskúmaním postupu orgánov verejnej správy aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Z príloh sťažnosti podanej ústavnému súdu je zrejmé, že sťažovateľ podnetom z 18. decembra 2016 namietal nezákonnosť rozhodnutia ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová a domáhal sa preskúmania postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica-Kráľová prokurátorom krajskej prokuratúry, ktorý konštatoval, že mu bolo doručené podanie sťažovateľa «... zo dňa 18.12.2016, vecne označené ako „Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu (nečinnosti) krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici v súvislosti s rozhodnutím ÚVTOS , Banská Bystrica – Kráľová o mojom umiestnení do Oddielu s bezpečnostným režimom“, ktoré som podľa obsahu vyhodnotil ako podnet podľa § 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov na preskúmanie postupu ÚVTOS, Banská Bystrica – Kráľová (ďalej len „ústav“)». Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sa mohol prostredníctvom jemu dostupných prostriedkov priznaných mu zákonom (podnet podľa zákona o prokuratúre, pozn.) domáhať preskúmania ním namietaného postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica-Kráľová, čo sťažovateľ napokon aj účinne využil, pričom predmetom tohto jeho podnetu boli identické námietky, aké proti rozhodnutiu ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová uvádza aj v sťažnosti podanej ústavnému súdu a s ktorými sa v rámci svojej prieskumnej právomoci vysporiadala už krajská prokuratúra. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre jej neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ústavy a práv podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. a) a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru upovedomením generálnej prokuratúry

Sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv a práv zaručených ústavou a dohovorom aj v súvislosti so závermi generálnej prokuratúry vyjadrenými

v jej upovedomení o preskúmaní záverov krajskej prokuratúry pri vybavovaní podnetu sťažovateľa na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová.

Generálna prokuratúra vo svojom upovedomení o vybavení opakovaného podnetu sťažovateľa uviedla: *«Vo svojom opakovanom podnete vyjadrujete svoju nespokojnosť s postupom vyššie uvedeného prokurátora KP Banská Bystrica, konkrétne s jeho postupom pri vybavovaní Vášho podnetu podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre z 18. 12. 2016. Podľa Vášho názoru uvedený prokurátor Váš podnet vybavil nezákonným spôsobom, pričom si nespĺnil svoju povinnosť a neukončil protiprávnosť Vášho držania v oddiele s bezpečnostným režimom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová (ďalej len „ústav“), do ktorého ste boli umiestnený dňa 06. 12. 2016. Prokurátor podľa Vás napriek Vašej pomerne podrobnej argumentácii v podnete zaujal vyložene absurdný právny názor, že ste boli premiestnený z UVTOS a UVV Ilava do ÚVTOS v Banskej Bystrici, kde ste boli umiestnený v oddiele s bezpečnostným režimom na základe toho, že umiestňujúca komisia tohto ústavu navrhla riaditeľovi ústavu ponechať Vás v uvedenej cele, čo aj riaditeľ následne akceptoval. V závere svojho predmetného opakovaného podnetu vysvetľujete, že sa ním domáhate na GP SR konštatovania pochybenia prokurátora KP Banská Bystrica a zároveň konštatovania Vášho nezákonného držania v oddiele s bezpečnostným režimom v ústave v Banskej Bystrici. ... Z obsahu Vášho opakovaného podnetu a súvisiacich spisových materiálov... som zistil, že do oddielu s bezpečnostným režimom ste boli umiestnený na základe rozhodnutia riaditeľa UVTOS a UVV Ilava..., pričom podľa § 81 ods. 3 zákona č.475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov o umiestnení odsúdeného do oddielu s bezpečnostným režimom rozhoduje riaditeľ ústavu. O takomto umiestnení informuje ústav príslušného prokurátora vykonávajúceho dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave. Podľa § 81 ods. 5 citovaného zákona opodstatnenosť umiestnenia odsúdeného do oddielu s bezpečnostným režimom preskúmava riaditeľ ústavu a prokurátor vykonávajúci dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave najmenej raz za tri mesiace. Teda do oddielu s bezpečnostným režimom ste v danom prípade boli umiestnený na základe vyššie uvedeného rozhodnutia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 22. 07. 2016, pričom preskúmanie opodstatnenosti Vášho umiestnenia do tohto oddielu bolo realizované*

riaditeľom ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 21. 10. 2016 ..., z čoho je zrejmé, že uvedené preskúmanie bolo účinné až do 21. 01. 2017. Dňa 06. 12. 2016 ste boli na podklade návrhu umiestňujúcej komisie a jeho následnej akceptácii riaditeľom ústavu v Banskej Bystrici, zaradený do oddielu s bezpečnostným režimom. Následne dňa 20. 01. 2017 riaditeľ tohto ústavu v súlade s príslušnou právnou úpravou preskúmal opodstatnenosť Vášho umiestnenia do oddielu s bezpečnostným režimom, pričom vzhľadom k ustanoveniu § 81 ods. 2 písm. a) zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, ktoré umožňuje do oddielu s bezpečnostným režimom umiestniť odsúdeného za obzvlášť závažný zločin, ktorý vykonal ako člen organizovanej, zločineckej alebo teroristickej skupiny a z preventívno - bezpečnostných dôvodov, Vás naďalej ponechal v oddiele s bezpečnostným režimom. ... Po komplexnom preskúmaní Vášho opakovaného podnetu, oboznámením sa s príslušnou právnou úpravou a súvisiacimi spisovými materiálmi konštatujem, že Váš opakovaný podnet neobsahuje žiadne nové, právne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu prijatia akýchkoľvek opatrení zo stupňa GP SR. Zároveň sa v celom rozsahu stotožňujem so závermi prokurátora KP Banská Bystrica, obsiahnutým i v znení písomného upovedomenia Vašej osoby prokurátorom KP Banská Bystrica sp. zn. 1 Kn 39/17/6600 - 5 zo 14. 02. 2017, ktoré Vám bolo riadne doručené a máte ho k dispozícii a v podrobnostiach naň odkazujem ako aj na písomnosť riaditeľky trestného odboru OP SR sp. zn. IV/2 Gn 36/17/ 1000 - 3 zo 16. 02. 2017, ktorá Vám tak isto bola riadne doručená a máte ju k dispozícii.»

Vzhľadom na odvolanie sa a komplexné stotožnenie sa generálnej prokuratúry so závermi krajskej prokuratúry považuje ústavný súd pre úplnosť veci za potrebné poukázať aj na podstatnú časť argumentácie krajskej prokuratúry, ktorá vo svojom upovedomení uviedla: «V ÚVTOS a ÚVV Ilava ste boli zaradený do oddielu s bezpečnostným režimom, na základe čoho umiestňujúca komisia pod č. ÚVTOS-17-127/21-2016 navrhla riaditeľovi ústavu ponechať Vás v cele s bezpečnostným režimom. Návrh bol riaditeľom ústavu akceptovaný a od 06.12.2016 vykonávate trest v cele s bezpečnostným režimom. Osobitné rozhodnutie však nebo vypracované. Návrh komisie na Vaše umiestnenie č. ÚVTOS-17-127/21- 2016 Vám bol poskytnutý formou fotokópie dňa 19.12.2016. Dňa 22.12. 2016 ste požiadali ústav o informáciu (č. ÚVTOS-inf-23/11-2016)...

Rozhodnutím „ústavu“ č. ÚVTOS-inf-23/11-2016 bola Vaša žiadosť sprístupniť informáciu na základe žiadosti o sprístupnenie informácií, doručenej do „ústavu“ dňa 22.12.2016 odmietnutá v zmysle ust. § 18 ods. 2 a § 3 ods. 1 Zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko „ústav“ nemá k dispozícii dokumenty, ktoré ste požadovali. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že „ústav“ nespracoval osobitné rozhodnutie na základe návrhu na Vaše umiestnenie do oddielu s bezpečnostným režimom k dátumu 06.12.2016. V uvedenom dátume nebola preto spracovaná ani zápisnica zo zasadnutia komisie ku vzťahu k prerokovaniu umiestnenia žiadateľa do oddielu s bezpečnostným režimom na základe návrhu „ústavu“. Požadované dokumenty v „ústave“ teda neexistujú. ... Dňa 06.12.2016 ste boli na podklade návrhu umiestňujúcej komisie a jej následnej akceptácie riaditeľom „ústavu“ zaradený do oddielu s bezpečnostným režimom, pričom osobitné rozhodnutie v zmysle ust. § 81 ods. 3 Zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov nebolo potrebné vyhotovovať a teda analogicky nemohlo byť doručené mne, ani Vám, nakoľko ste boli premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do „ústavu“ z ÚVTOS a VV Ilava, kde ste už boli zaradený do oddielu s bezpečnostným režimom a toto zaradenie bolo v čase Vášho umiestnenia v „ústave“ stále účinné. Tento postup považujem za zákonný a správny.»

Z citovaného stanoviska krajskej prokuratúry, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnila aj generálna prokuratúra, vyplýva, že zákonným dôvodom na zaradenie sťažovateľa do oddielu s bezpečnostným režimom bol dôvod podľa § 81 ods. 2 písm. a) zákona o výkone trestu odňatia slobody spočívajúci v potrebe použiť preventívno-bezpečnostné opatrenia na zabezpečenie podmienok na dosiahnutie účelu výkonu trestu.

Vychádzajúc z objektívnych záznamov o sťažovateľovi, resp. o jeho správaní vo výkone trestu odňatia slobody, o dôvodnosti ktorých ústavný súd nemal dôvod ani kompetenciu pochybovať, ústavný súd dospel k záveru, že umiestnenie sťažovateľa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica-Kráľová do oddielu s bezpečnostným režimom nebolo svojvoľné, ale zakladalo sa na riadnych zákonných

dôvodoch, preto týmto rozhodnutím nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označených článkov ústavy a dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadostučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy), ústavný súd sa uvedeným nárokom sťažovateľa nezaoberal.

Z dôvodu odmietnutia sťažnosti ako celku bolo tiež bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľa ustanoviť mu v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu z radov advokátov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2017